

„G”

Przy wymowie tej głoski układ języka jest taki sam jak przy „k” (tylna część grzbietu języka unosi się do podniebienia miękkiego i zwiera się z nim, żuchwa jest opuszczona, wargi rozchylone). Różnicą są dodatkowo występujące drgania więzadeł głosowych, które kontrolujemy, przykładając dłoń do krtani.

1. Wywołanie głoski „g”

Po uzyskaniu prawidłowej głoski „k”, głoska „g” pojawia się zazwyczaj spontanicznie. W przypadku trudności z uzyskaniem prawidłowego położenia języka, postępujemy jak przy głosce „k”, dodatkowo wprawiając w ruch struny głosowe.

2. Ćwiczenia usprawniające język – jak przy głosce „k”.

3. Ćwiczenia właściwe

ga, go, gu, ge, gi, gy

gapa, garnek, gałąź, gaz, gąbka, gęś, godzina, gołąb, góra, guma, guzik, glina, głowa, globus, gra, groch, grypa, grzyb, gips

aga, ogo, ugu, ege, igi

waga, uwaga, noga, ogórek, flaga, kolega, magazyn, ogon, papuga, rogalik, nogi, agrafka, ognisko, cegła, igła, zguba, mgła

gumowa gąbka
gorący garnek
garść grochu
groźny goryl
guz na głowie

gruba igła
wagon węgla
magiczny ogień
gęsta mgła
zgniły ogórek

Grzesio ma gorączkę.
Górnik kopie węgiel.
Olga zgubiła igłę.
Aga ma zegar na regale.
Za ogrodzeniem gęgają gęsi.
W garnku kipi groch.
Na górze powiewa flaga.
Gienek lubi pierogi z serem.
W ogrodzie wyrosła ogromna agawa.
Gapa nabiła sobie na głowie ogromnego guza.
Na złamaną nogę Grzegorzowi założono gips.
Iga pielęgnuje chorą na grypę Jagusię.